

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεαν ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνωνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 ὀρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ ἑὼ Ἑλλήνας 15 ὀρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεῆς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθῆναι, 25 Ἰουλίου 1885

Ἀριθ. 140+138+113

Ὅταν

κάνεις δὲν ἔχει δουλειὰ κάθετα καὶ καθαρίζει τὰ νύχια του.

Ἔτσι καὶ ὁ Καλλιγᾶς τώρα, ἀφοῦ σὰν φτωχὸς ἄνθρωπος ποῦ εἶναι κατώρως καὶ ἐξασφάλισε τὸ μέλλον του διορισθέντας ὑποδιευθυντὴς στὴν ἀντιεθνικὴ Τράπεζα, σὰν νὰ μὴ τοῦφταναν ὅσα ἔχει νὰ φᾶ, ἄρχισε, ὁ ἄνθρωπος καὶ κάπου κάπου νὰ μᾶς τυπώνῃ εἰς τῆς ἐφημερίδες κάτι πάρες περὶ ἐμπορίου ποῦ μπορεῖ τινὰς νὰ πῆ πῶς τῆς γράφῃ γιὰ νὰ μᾶς κοροϊδεύῃ.

Καὶ ἔχει δίκαιο, διότι ὁ χορτάτος τὸν νηστικὸ δὲν τοῦ χρουστᾶ τίποτα.

Χτὲς λοιπὸν ἔγραψε ἓνα ἄρθρο στὴν Ἀκρόπολις, γιὰ νὰ γεμίσῃ τὸ φύλλο, φαίνεται, περὶ ἐμπορικῶ ἰσοζυγίου, ἀπὸ τὸ ὅποιο τίποτα ἄλλο δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω παρὰ μονάχα ὅτι μᾶς κοροϊδεύει.

Εἶναι δὲ τὸ ἄρθρο του σὰν πλαγία ἀπάντησις εἰς τὸ λόγῳ τοῦ Οἰκονόμου, ποῦ μᾶς ἔφαγε ὅλο τὸ προχθεσινὸ φύλλο, καὶ τί θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Οἰκονόμος δὲν ξέρω, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσω σὲ μερικὰ ζητήματα κατ' εὐθεϊαν γραμμῆ, ὅσα φτάνει τὸ κεφάλι μου.

Ἡ αἰτία λέει τῆς φτώχειας ποῦ μᾶς δέρνει εἶναι παλῆα καὶ ἐρχότανε λίγη λίγη, ἦτανε παλῆα ἀσθένεια καὶ ξέσπασε τώρα, ἦτανε ἀγκοῦρι καὶ μεγάλωσε γιὰ μιὰ βραδεῖα.

Στὰ 1875, γράφει ὁ Καλλιγᾶς τῆς σταφίδας ἢ χιλιάς λίτραις εἶχαν 60 τάλαρα, ἐνῶ σήμερα μὲ ὅλη τὴ πρόοδο καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σταφιδάμπελοφυτείας, πουλᾶται μόνον πρὸς 35 τάλαρα. Τίς φταίει; ρωτᾷ ὁ Καλλιγᾶς.

Ἀπάντησις. Ἐσεῖς γαϊδούρια ποῦ τὴν κάνετε καὶ ξέπεσε.

Δὲν ἔχει νὰ κάνῃ, λέγει ὁ Καλλιγᾶς, ἂν ἡ στρατολογία ἀπόσυρε 100 χιλ. ἄνδρες ἀπὸ τὴ γεωργία, γιὰ τὴν ἢ ἔλλειψιν αὐτὴ καθόλου δὲν ἀποφάνηκε, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ καλλιεργήθησαν τὰ χτήματα ὅπως καὶ πρῶτα. Δὲν λέει ὅμως ὁ κοπροφάγος καὶ πόσα εἶχε ἀνεδαστῆ καὶ τὸ μεροκάμετο καὶ ἂν ἐπίασαν πὸν παρὰ τοὺς οἱ σταφιδέμποροι ἀπὸ τὰ πολλὰ ἔξοδα; Τὰ δὲ ὅσα ἀποζημιώθηκαν οἱ ἐπίστρατοι, αὐτὰ οὔτε τὰ ἀναφέρει κάν, γιὰ τὴν σου λέει οἱ ψωροχωριάτες τί εἶχαν καὶ τί ἔχασαν.

Στὰ 1872 μᾶσαμε ἐμπόριο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ 155 μιλλιοῦνιων καὶ βγάναμε 56 στὰ δὲ 1882 μᾶσαμε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ 245 μιλλιοῦνια καὶ βγάναμε μόνον 86. Τίς φταίει καὶ πῶς θὰ ζήσουμε;

Τώρα σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν δὲν ξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ τοῦ ἀπαντήσω, καὶ ἂς κάνωμε τάχα πῶς δὲν τὴν διαβάσαμε.

Τὰ ἐξωτερικὰ συναλλάγματα, λέγει ὁ Καλλιγᾶς, ὅτι ἦτανε καὶ εἶναι πάντοτε εἰς ὑπερτίμησιν καὶ ἔνεκα τούτου ἐτραβήχτηκε ὅλο τὸ μεταλλικὸ στὸ ἐξωτερικὸ, καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔχομε μᾶς ἑὼ παρὰ μόνον τῆς στραβοδεκάρας τῆς παραγεμισμένης ἀπὸ μέσα μὲ χαρτί. Καὶ γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ποῖς φταίει;

Ἐσεῖς ποῦ ἀφίνετε τὸν χρυσὸ καὶ τὸν ἀργυρὸ ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ ταξειδεύει στὸ ἐξωτερικὸ. Δὲν ξέρω ἂν τοῦ ἀπαντῶ καλά καὶ ἀπάνω σὲ αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν του, ἀλλὰ θαρρῶ πῶς ὅσο ζαβὰ καὶ μισοκούτελα καὶ ἂν τὰ λέγω, πάντα κάτι θὰ λέγω.

Τὴν φτώχεια ποῦ μᾶς δέρνει, γράφει ὁ Καλλιγᾶς, τὴν μυστήριον ἀπὸ τὰ 1879, ὅτι ἄρχισε νὰ μᾶς τρώῃ ἡ ἀσθένεια τῆς φτώχειας, ἢ ὅποια κατάντησε ἀσθένεια ἐσωτερικὴ, δηλαδὴ μαρasmus, ἢ ὅποια ἀσθένεια κατάντησε τώρα πλέον χρόνιον πάθος, ἦγουν ἀθεράπευτος.

Καὶ τί μᾶς τὸ λέτε ρε, ποῖς μᾶς ἔφερε σ' αὐτὸ τὸ χρόνιον πάθος; Σεῖς μὲ τὰ πετρέλαιά σας, τὰ τσιγαρόχαρτα καὶ τοὺς φοβεροὺς φόρους γιὰ νὰ κάνετε Τσίχλες καὶ Καρακάξες καὶ δρόμους ἀδιάβατους, σεῖς ποῦ μᾶς φορτόσατε στὴ ράχην 290 μιλλιοῦνια σὲ πέντε χρόνια καὶ ἔοδεύτηκαν ὅλα χωρὶς ὁ τόπος νὰ δῆ παρὰ στὸ μάτι του, οὔτε ἔργα, παρὰ μονάχα τοὺς Μπουσέριδες σας καὶ Λεζαίνιδες γιὰ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν, βλέποντες τὴν ἐλεινότητά μας, τὴν ὅποια αὔριο μεθαῦριο θὰ περιγράψουν μὲ ἰδιαίτερα βιβλία γιὰ νὰ μᾶς μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος τί ζωντόβολα εἶμαστε, ποῦ θέλομε νὰ κάνωμε καὶ τὸν κομματάρχη στὴν Ἀνατολὴ ἦγουν στὸ Ἀνατολικὸ Ζήτημα.

Τὸ κάτω κάτω ρωτᾷ, ὁ Καλλιγᾶς, ὅτι τάχα τὸν ρωτοῦμε ἐμεῖς, γιὰ τὴν δὲν ἔκοβαν 200 μιλλιοῦνια νόμισμα σὲ χρυσάφι Αἰ καὶ ποῦ θέλατε λέγει, νὰ τὸ βροῦμε αὐτὸ τὸ χρυσάφι, νὰ τὸ ἐγοράσωμε ἀπὸ τὸ παζὰρ τῆς εὐθυρίας ἀντὶς μὲ στραγάλια;

βγάλουν τὸ χρυσάφι, ἀντὶς γιὰ χρυσάφι βγήκε ἓνα ἀλλοιώτικο μίγμα πρωτοφανῆ ποῦ τὸ ὠνόμασαν Κορινθιακὸ χαλκὸ, ἤγουν χρυσόχαλκο.

Σιδηρόδρομος Λαυρίου.

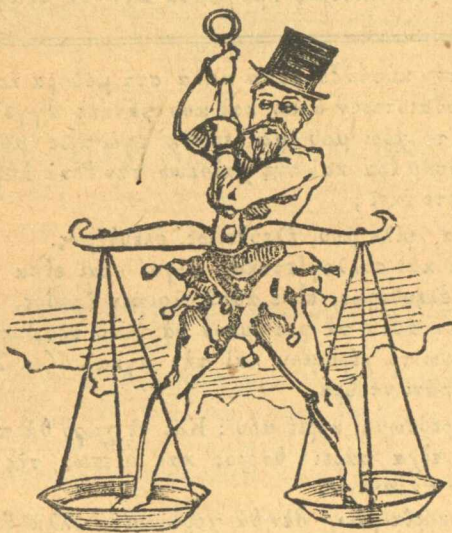
Αὐτοὶ οἱ κερτιάδες οἱ ἐφημεριδογράφοι, ἄλλὰ λέει ὁ ἓνας καὶ ἄλλὰ ὁ ἄλλος καὶ λένε πάντα τὰ ἴδια.

Τέλος πάντων ἡ Κόρινθος ἦταν ἡ φαυλάντζα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Παρίσι τῆς πάσης διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρείωσης.

Ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς Ἑλλάδος χειροτονήθηκε αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλο, καὶ ἦταν ὁ Πανιερώτατος κύριος Ἀπόλλων, μαθητὴς τοῦ Παύλου.

Τόσο πλοῦτο εἶχε ἡ Κόρινθος ὥστε στοὺς Δελφοὺς εἶχε ἰδιαιτέρο θησαυροφυλάκειο καὶ ἴσως αὐτὸ θὰ ἦναι ὁ θησαυρὸς τῆς Κόρινθος ποῦ κόντεψε ν' ἀνακαλύψουμε, ἂν δὲν μᾶς ἔλειπε τὸ σιδηρόδρομο, γιὰ ν' ἀνοίξουμε τῆς πόρτες τοῦ θησαυροῦ τῆς παλαβομάρας τοῦ κεφαλιοῦ μας.

Εἶχε ὥρα ἰσὺ καὶ μεγάλο ἐμπόριο ἀπὸ τὰ πῆλινα ἀγγεῖα τῆς, τὰ ὅποια τώρα ἐπίσης σᾶς εἶναι καλὸ ἐμπόριο τυμβουρικό, κλεφτοευρωπαϊκὸ, γιὰτὶ ὅσα κρυφὰ καὶ φανερὰ ἀνακαλύπτονται ἀρχαῖα, αὐτοῦ, σὰν φιλοπάτριδες ποῦ εἶστε τὰ πουλάτε στοὺς εὐρωπαίους γιὰ ἓνα κομμάτι ψωμί.

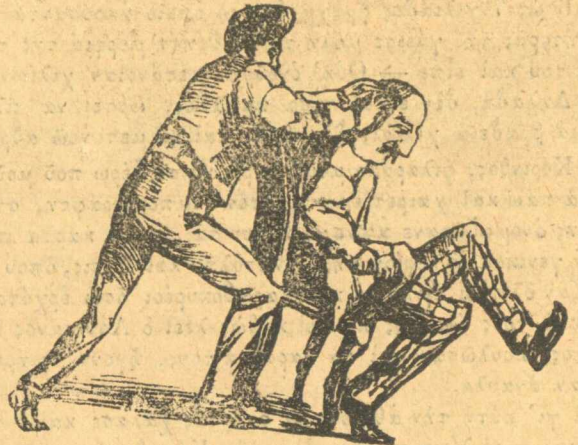

Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον Καλλιγᾶ.

Ὁ ἰσθμὸς τῆς Κόρινθου εἶχε πολλάκις φοραὶς περιτοχιστῆ ἀπὸ ἄκρη ὡς ἄκρη, τὸν δὲ ἰσθμὸς σας δοκίμασαν τρεῖς φοραὶς νὰ τὸν κόψουν ἀλλὰ φοβήθηκαν μὴ ἀμάρτανον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ποῦ ἐνώ αὐτὸς τὸν ἐφτεῖαε νὰ ἦναι ξηρὰ πέτρα καὶ ἄμμος, οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νὰ τὸν κάνουν θάλασσα καὶ γι' αὐτὸ τὸν φόβο τὸν ἄφησαν. Τώρα δὲ καθὼς λέει ὁ γιαγρὸς Πύρλας, ἂν κοπῆ, διατρέχουνε οἱ κύριοι Πειραιῶτες νὰ πνιγοῦνε ἀπὸ τῆ φοβερῆ καὶ τρομερῆ πλημμύρα ποῦ θὰ γίνῃ, γιὰτὶ τὰ δικά σας τὰ νερὰ λέει, εἶνε ψηλότερα ἀπὸ τὰ δικά μας ἐδῶ καὶ θὰ ρεῦσουν νὰ μᾶς πνίξουν, καὶ ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ αὐτὸ, νταμπλάς νὰ πέση καὶ στὸν Τούρ καὶ στὴ Τούρενα τῆ χοντρομπάλου.

Γιὰ ὅλα λοιπὸν αὐτὰ, κύριε Κορίνθιε, ποῦ νὰ σοῦ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν πατέρα ποῦ βρέθηκες νὰ μοῦ γράψῃς γιὰ τὴν διαφθορὰ σας αὐτοῦ καὶ μ' ἔκανες καὶ γέμισα ὅλο τὸ φύλλο, ἀφῆσαντες χιλιάδες γράμματα τῶν ἐπιστολῶν ὄξω, γιὰ ὅλα αὐτὰ λέμε, ἡ Κόρινθος σας ὡς γενικὴ σκάλα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς ποῦ θὰ γίνῃ, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γίνῃ ὅπως ἄρχισε καὶ γίνεταί, ἡ ἀχρεϊέστερη πόλις τῆς Ἑλλάδας καὶ ἔσορσιμένοι νὰ ἦστε ἀπὸ τώρα, καὶ φτοῦ καὶ μοναχοὶ σας.

Τὸ μέλλον σας εἶναι μέλλον κακοηθείας, λοιπὸν μὴ φοβάστε ἐμπρὸς ὅλα, ἐλευθέρᾳ Κόρινθος.

Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς. Στὸ σκηννὶ, Πετρέλαιε, καὶ σὲ φάγαμε.

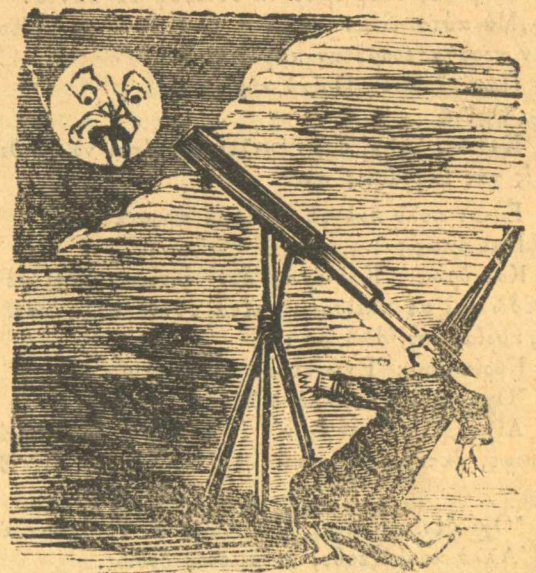
Στῆ

Πάτρα συστήθηκε ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἀθῆνας, βρῖσκεται δὲ στῆ πλατεῖα τοῦ Γεωργίου καὶ κοντὰ στὸ καφενεῖο τοῦ Ἀσημακοπούλου καὶ τοῦ ταχυδρομείου. Στὸ ἴδιο δὲ πρακτορεῖο πουλάται καὶ χαρτὶ μὲ τὴν ὄκα, τυπωμένο.

Εἰς τὸ

δρόμο τοῦ Πραξιτέλους ποῦ εἶναι κοντὰ τοὺς ἀγίους Θεοδώρους, ὅπου εἶναι τοῦ Μάϊ τὸ ταβερνοξενοδοχεῖο εἶναι τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Γ.Σ Ἀλαφούζη, ὅπου ὑπάρχουν κρασὰ τῆς Σαντορίνης πρώτης ποιότητος, μπρούσκα, ἄσπρα, μαῦρο καὶ μπορντὸ καὶ βυσάντο μαῦρο καὶ ἄσπρο καὶ Λ α ἰ δ α χροῶν ἔξ καὶ δέκα καὶ ρετσινάτο καθαρό.

Προσέλθε οὖν, πιετέ ἐμφρανθήτε καὶ μποτηλιάρετε καὶ γιὰ τὰ σπῆτια σας, διότι δὲν θὰ βρῆτε ἄλλου καλλίτερα.

Ἔχομε βροχὴ Τρικουπίτιδα, πολλὴ μυυρίλα τὸν πλάκωσε.

Ἐνοικιάζεται

Κλίβανος (ζούρνος) ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου κείμενος παρὰ τῆ βρύσει Καλαμῖτου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη. Πληροφορίαι ἀνωθεν τῆς αἰτίας, παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ζαμπανούλα.